

LOOMASTIK

Kaitsealal on rikkalik linnustik (40 liiki). Rabamassiivi ida-osa järvedel peatub läbirändel rohkesti soo- ja veelinde: sookurgi, rabahanesid, suurlauk-hanesid ja laululuiki. Haruldastest liikidest pakub kaitseala häid elupaiku kala-kothkale, metsisele ja tedrele. Kohata võib ka kaljukotkast, väikepistrikku ja sarvikpütti.

Imetajatest on kaitsealal suhteliselt arvukas kobras, paikseteks asukateks on metskits, põder, halljänes, valgejänes, rebane, metssiga. Kohata võib ka karu ja hunti.

HARULDASED TAIMED

Haruldastest taimeliikidest on kaitsealal esindatud II kaitsekategooria liigid austria roidputk, vesilobeelia ja järvalahnarohi ning III kaitsekategooria liigid rohekas käokeel, pruunikas pesajuur, roomav õõvilge, karukold, mets- ja nõmm-vareskold.

MATKAJALE

Kaitsealaga tutvumiseks on Valgejärve ääres infomajake ekspositsiooniga. Raba ja metsaga saab tutvuda Meenikunno matkarajal, mis koosneb 2,4 km pikkusest laudteest ja 3,4 km pikkusest metsarajast. Liipsaare 11 m kõrgusest vaatetornist avaneb hea vaade rabale.

Telkida saab kaitsealal vaid Mustjärve ääres. Lõkkekohad on Liipsaare metsaoni ja Päikeseloojangu metsamaja juures ning Valgejärve ja Mustjärve ääres.

Meenikunno kaitsealal on keelatud inimeste viibimine Nohipalo, Oodsipalo ja Vinso sihtkaitsevööndis 1. märtsist 30. juunini. Saapasaarte sihtkaitsevööndis 15. märtsist 15. juulini.

Foto: Turbasammal, M. Kala

KÜLASTAJA MEELESPEA

- Hoia kaitseala puhtana, ära viska prügi maha.
- Telgi ja tee lõket ainult selleks ettevalmistatud ja tähistatud kohas.
- Kaitsealal võib koguda marju, seeni ja muid metsaande.
- Valgejärve oligotroofsuse säilitamiseks soovitame supelda Mustjärves.
- Üle 50 inimesega grupist külastus või üritus kooskõlasta kaitseala valitsejaga.
- Ära sõida jalgrattaga väljaspool teid ja radu.
- Mootorsõidukiga liikle ainult selleks ettenähtud teel ja pargi ainult parklasse.

Kui näed looduse või külastusobjektide kahjustamist, teavita sellest keskkonnainspeksiooni tel 1313.

KAITSEALA VALITSEJA

Keskonnaamet
Põlva-Valga-Võru regioon
Kalevi 1a, 64503 Rāpina
tel 799 0900
polva@keskkonnaamet.ee
www.keskkonnaamet.ee

KESKKONNAAMET

KAITSEALA KÜLASTUSE KORRALDAJA

RMK loodushoiuosakond
Kagu-Eesti piirkond
Ilumetsa looduskeskus
tel 676 7830
www.rmk.ee

Trükise väljaandmist toetas:
SA Keskkonnainvesteeringute
Keskus

KESKKONNAINVESTEERINGUTE
KESKUS

Trükise koostaja: Mari Kala
Esikaane foto: Kamarusjärv, M. Kala
Küljendus: Akriibia OÜ
Trükk: Aktaprint AS
Trükitud FSC sertifikaadiga paberile.

© Keskkonnaamet 2012

MEENIKUNNO
looduskaitseala

Foto: Lageraba, M. Kala

MEENIKUNNO LOODUSKAITSEALA

Meenikunno looduskaitseala on moodustatud 1981. aastal sookaitsealana, 1999. aastal suurendati kaitseala pindala 2651 hektarini. Kaitseala eesmärk on säilitada omapärast raba, Nohipalu järvede, Nohipalu mõhnastikku ning kaitsealuste liikide elupaiku.

MAASTIK

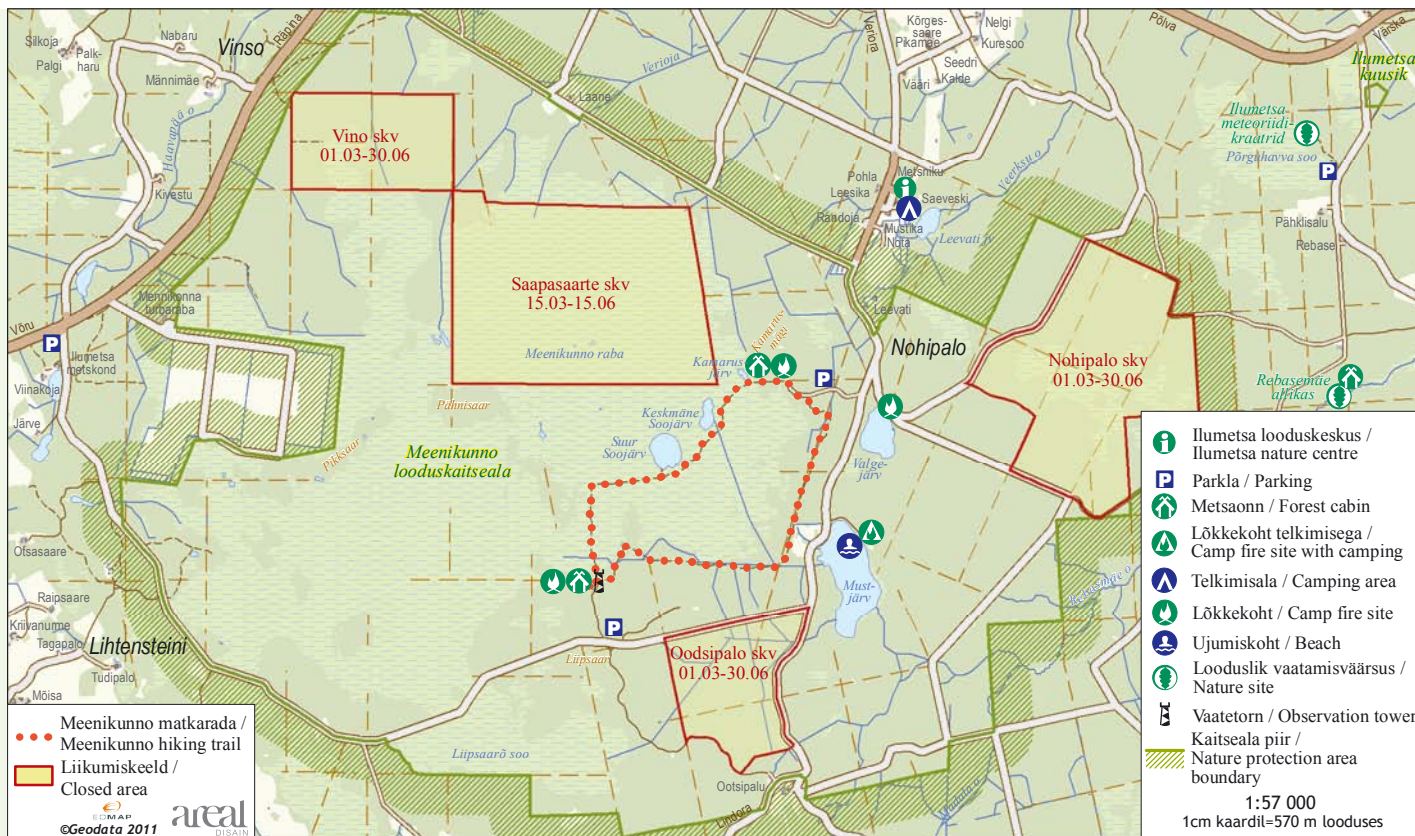
Maastikulise liigestuse järgi asub kaitseala Kagu-Eesti lavamaal. Pinnavormidest on valitsevad moreen- ja sootasandikud. Raba-massiivi äärealadel lõunas asub Nohipalu mõhnastik, mille kün-gastest on ilmekamad Kamarusmägi ja Tuudipalu mäed. Mõh-nade kõrguseks on 10–15 meetrit.

RABA

Raba edelaosa on tekkinud pärast jääaega enam kui 8000 aastat tagasi kujunenud veekogu kinnikasvamisel, ülejäänud osa areng on alanud Eestis suhteliselt harval moel - rabaturvas on hakanud ladestuma otse liivale.

Turbakihi paksus on kuni 6 meetrit. Meenikunno raba tur-balasadundid on veega küllastunud, liivad selle all ainult osaliselt ja raba n.ö "ripub" kuival liivakivil. Äraseletatult tähendab see, et põhjavesi on sügaval ja raba alla jääb kuiv kiht.

Umbes 1500 ha pindalaga mitmekesises rabamassiivis levib peamiselt puisraba, kuid esineb ka älvestikke ja mitu suurt laugasjärve (Kamarusjärv, Keskmine Suujärv ja Suur Suujärv). Rohkesti on rabasaari, kus kasvab põliseid mände. Saartest kõige suuremat, Pähnisaart katab aga kase-haava salumets.

VALGEJÄRV (VALGÖJÄRV) JA MUSTJÄRV

Kaitsealal väärivad tähelepanu kaks lähestikku asuvat, kuid täiesti erineva omadustega järve – Nohipalu Valge- ja Mustjärv. Need haruldusterikkad järved on suure teadusliku tähtsusega.

Liivaste kallastega Valgejärv on Eesti üks toitainetevaesemaid ja seetõttu ka selgeveelisemaid järvi. Nimetus tuleneb veekogu põhjas avanevast järvelubjakihindist. **Valgejärv** toitub sademete veest, kuid on seotud ka põhjaveetaseme muutustega. Järve läbib aeglane põhjaveevool, mille varud täienevad Meenikunno raba äärealal olevate vee neelulehtrite kaudu. Järve tase olenebki soovee maasisesest juurdevoolust.

Mustjärv seevastu on mustjaspruun, happelise vee ja orgaaniliste ainete rikas veekogu. Järve kaldad on madalad, soised ning põhja katab pruun järvemuda. Siia suubub rabakraav ja allikaline oja, järvest voolab välja Niitsiku oja.

Foto: Kevadine tedremäng, M. Muts